

HAFTALIK KULÜP BÜLTENİ

U.R. Başkanı :
John F. GERM

U.R. 2430. Bölge Guvernörü :
Güner İNCİ

2.Grup Guvernör Yardımcısı :
Mehmet ŞAKAR

Defne Rotary Kulübü

Başkan : Süleyman ÇOLAKOĞLU

Asbaşkan : Okşan HALEFOĞLU

Kulüp Sekreteri : Ayla ÖZAT

Sayman : Macit BİLEN

Üye : Sevcan KAVAK

Üye : Volkan EKMEKÇİ

Üye : Süleyman UÇAR

Üye : Sine AKILLI

Üye : Ertuğrul DOĞANLILAR

Adres: İnönü Cad. Önen Psj. Antakya / Hatay

Tel/Faks: (326) 2163234

E-Posta: defnerotary@hotmail.com

WEB: www.defne-rotary.org

Toplantı Yeri, Günü, Saati: Şehir Kulübü,
Salı,20.00

TOPLANTI BİLGİLERİ

- ❖ TARİH : 18-04-2017
- ❖ TOPLANTI SAYISI : 1059
- ❖ BÜLTEN SAYISI : 38
- ❖ YER : Şehir Kulübü
- ❖ KULÜP ÜYE SAYISI : 43
- ❖ İLK GELEN ÜYEMİZ : Refet Atayurt

MUTLU GÜNLERİMİZ

- 14 Nisan – Eda - Yavuz Tosyalı'nın evlilik yıldönümü
- 15 Nisan - Samim Cereb'in eşi Nil Cereb'in doğum günü
- 17 Nisan - Necva Bermede'nin doğum günü
- 17 Nisan - Ali Dönmez'in kızı Melda Dönmez'in doğum günü

KONUKLARIMIZ

- ✓ Nezahat Köseoğlu'nun misafiri Yelda Özkaya

DUYURULARIMIZ

BAŞKANIN MEKTUBU

SÜLEYMAN ÇOLAKOĞLU
DEFNE ROTARY KULÜBÜ
2016-17 DÖNEM BAŞKANI

Değerli Rotary Ailem,

Bu haftaki toplantımızda Bes & Asamble'ye katılan arkadaşlarımızın izlenimlerini dinledik. Onlardan dinlediklerimize göre bizi çok güzel bir dönemin beklediğini söyleyebilirim.

Bölge üyelik komitesinden aldığım maile göre; Bölgemizdeki Rotaryenler'in %45'inin My Rotary'e girmedikleri ve kendilerini onaylamadıkları görülmektedir. Bölgedeki 95 kulüpten sadece 1 tanesinin tüm üyelerinin kayıtları tamamlanmıştır. Sizlerden ricam My Rotary üyeliği olmayanların en kısa sürede üyeliklerini oluşturmaları ve onaylamalarıdır. Üye onaylama işlemi yapmayanların da bu prosedürü yerine getirmesi gerekmektedir.

Sevgi ve saygılarımla.

GÜLÜMSEMEK İÇİN

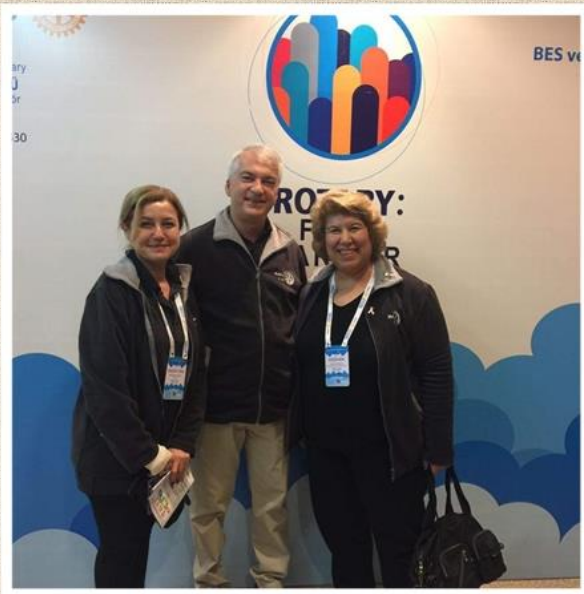
TOPLANTIMIZ

TOPLANTIMIZ

Bes & Asamble

Bunları biliyor muydunuz?

“1923’ te Türkiye’de;

Nüfus 13 milyon civarıydı, 11 milyon kişi köyde yaşıyordu.

40 bin köy vardı, 38 bininde okul yoktu.

Traktör sıfırdı, karasaban’dı.

5 bin köyde sığır vebası vardı.

Hayvanlar kırılıyor, insanlar kırılıyordu.

İki milyon kişi sıtma, bir milyon kişi frengiydi, verem, tifüs, tifo salgını vardı, üç milyon kişi trahomluydu,

Bebek ölüm oranı yüzde 48’di, yani her doğan iki bebekten biri ölüyordu.

Memlekette sadece 337 doktor vardı.

Sadece 60 eczacı vardı, sadece 8’i Türk’tü.

Diş hekimi, sıfırdı.

Dört hemşire vardı.

40 bin köy, sadece 136 ebe vardı.

Ortalama ömür 40’tı.

Yanmış bina sayısı 115 bin, hasarlı bina sayısı 12 bin. Ülkeyi yeniden inşa etmek gerekiyordu.

Kiremit bile ithaldi. Adı; Marsilya kiremidiydi.

Limanlar, madenler, demiryolları yabancıya aitti.

Toplam sermayenin sadece yüzde 15’i Türk’tü.

Osmanlı’dan Cumhuriyet’e miras kalan sadece dört fabrika vardı, Hereke ipek, Feshane yün, Bakırköy bez, Beykoz deri...

Elektrik sadece İstanbul, İzmir ve Tarsus’ta vardı.

Otomobil sayısı bin 490’dı.

Sadece dört şehirde özel otomobil vardı.

Veremle boğuşan halk, ahırda yatarken...

Bugün bazılarının yere göğe sığdıramadığı Abdülhamid’in 16 tane eşi vardı: Nazikeda, Safinaz, Dilpesent, Peyveste, Nazlıyar, Bidar, Mezide, Emsalinur Hanım... 16 tane... Yaş itibariyle, tamamı çocuktı.

Abdülmecid’in 22 eşi vardı. Ahali ineğine verecek saman bulamazken, o sarayında iki futbol takımı kadar kadınla yatıyordu.

Kadın, insan değildi.

Tiyatro yok, müzik yok, resim yok, heykel yok, spor yoktu.

Arkeolojik eserler, öyle gizli saklı değil, padişahların hediyesi olarak, trenlerle çalınmıştı.

Kimisi alaturka saat'i kullanıyor, güneşin battığı anı 12:00 kabul ediyordu.

Kimisi zevali saat'i kullanıyor, güneşin en tepede olduğu anı 12:00 kabul ediyordu.

Kimisi güneş batarken grubi saat'i esas alıyordu,

Kimisi güneşin tamamen battığı ezani saat'i esas alıyordu.

"Saat kaç birader?" diye sorduğunda, her kafadan ayrı bir ses çıkıyordu.,

Kimisi hicri takvim kullanıyordu, kimisi Rumi takvim kullanıyordu. Kimisinin Şubat'ı kimisinin Aralık'ına denk geliyordu. Herkes aynı zaman dilimindeydi, ama farklı aylarda yaşıyordu!

Dirhem, okka, çeki vardı. Arşın, kulaç, fersah vardı. Ne ağırlığımız dünyaya ayak uydurabiliyordu, ne uzunluğumuz... Ölçülerimiz ortaçağ'dı.

Erkeklerin sadece yüzde yedisi, kadınların sadece binde dördü okuma yazma biliyordu.

Okur-yazar erkeklerin çoğunluğu, subay veya gayrimüslimdi. Okul yaşı gelen her dört çocukta üçü okula gitmiyordu.

Toplam, 4894 ilkokul, sadece 72 ortaokul, sadece 23 lise vardı. Türkiye'nin tüm liselerinde sadece 230 kız öğrenci kayıtlıydı.

Öğretmenlerin üçte birinin, öğretmenlik eğitimi yoktu. Tek üniversite vardı, darülfünun, medreseden halliceydi. Ülke bilim'den çokook uzaktı.

600 sene boyunca Türkçenin ırzına geçilmiş, Osmanlıca denilmişti. Arapça, Farsça, Fransızca, İtalyanca kelimeler, Levanten terimler dilimizi istila etmişti. Karşılıklı sesli-sessiz harfleri olmayan Arapçayla Türkçe yazmaya çalışıyorlardı.

"Harf devrimi yapıldı, bir gecede cahilleştirildik, köpekleştirildik" diyor ya...

İbrahim Müteferrika'dan itibaren 150 sene boyunca basılan kitap sayısı kaçtı biliyor musunuz? Sadece 417'ydi. Bunların da çoğu gayrimüslimlerin matbaasından çıkmıştı. Ki zaten, Müteteferrika da devşirmeydi, Macar'dı.

Bu topraklara kitap gelene kadar, Avrupa'da 2.5 milyon farklı kitap basılmış, 5 milyar adet satılmıştı.

Voltaire, bir kitabında şu ağır tespiti yapmıştı: "İstanbul'da bir yılda yazılanlar, Paris'te bir günde yazılanlardan azdır!" Ve neymiş efendim, mezar taşı okuyacakmış... Sen önce iki tane kitap oku da, dünyadan haberin olsun biraz!."

UR 2430.BÖLGE KONFERANSI

11 -14 Mayıs 2017

TITANIC DELUX / BELEK / ANTALYA